

SHOWGRASPARKIETEN KWEKEN OP EEN NATUURLIJKE MANIER!

Door Peter van Amelsvoort

Inleiding:

Harrie Aardema kweekt grasparkieten met een bijzondere uitstraling en formaat, kwaliteitsvogels die de vliegkunst nog niet verleerd zijn. Zijn specialiteit is lutino's.

De vragenlijst bij het artikel 'Worden onze grasparkieten weer dinosauriërs' zijn door hem ondanks zijn drukke werkzaamheden alsnog ingevuld, waarvoor dank. Ik wil jullie zijn visie niet onthouden.

Modern vogelmanagement door Harrie Aardema:

Is de vliegkunst van onze moderne grasparkiet aan het degenereren of is dit alleen in bepaalde stammen het geval?

Antwoord:

Ik denk dat dit momenteel in alle toonaangevende stammen het geval is. Door de grote onderlinge uitwisseling zijn veel stammen bovendien flink aan elkaar verwant, zelfs als je denkt dat het niet zo is.

Wat zijn de belangrijkste redenen dat onze vogels:

- a) Niet vliegen
- b) Minder vliegen
- c) veel op de grond verblijven

Antwoorden:

Alle kwekers selecteren tegenwoordig op een uiterlijk dat minder geschikt is voor vliegen: lange veren, groot formaat. Daarbij bieden veel kwekers de vogels een huisvesting aan die voornamelijk gericht is op dat uiterlijk en niet op vliegen en vitaliteit. Dus: lang vetmesten in kleine babykooien en vervolgens opsluiten in kleine hokken waarin ze niet echt kunnen leren vliegen en vaak hun leven lang in een kluitje op de grond zitten (hoewel.... ze worden ook niet meer zo oud!). Te weinig buitenlucht en te weinig variatie in voeding en speelgelegenheid spelen ongetwijfeld een rol. Daar komt bij dat het op de grond niet meer gevaarlijk is: de natuurlijke vijanden zijn afwezig, de vogels kunnen rustig bij elkaar blijven zitten. 's Nachts nemen ze echter vaak het zekere voor het onzekere en zoeken ze een zitstop of vliegen ze omhoog tegen het gaas. Dus de natuurlijke instincten zijn nog niet helemaal verdwenen!

Wat zijn de mogelijkheden om het vliegvermogen te verbeteren zonder te veel concessies te doen aan het fenotype van de huidige kwaliteitsvogels?

Antwoord:

Vorig jaar had ik veerproblemen bij een aantal vogels en zaten veel vogels voornamelijk op de grond. Ik heb het een en ander veranderd aan de voeding en voeg weer vitaminen toe aan het drinkwater en dit jaar heb ik helemaal geen veerproblemen! Ook vliegen de jonge vogels weer veel meer omhoog en heen en weer. Dus voeding speelt ongetwijfeld een rol.

Daarnaast houd ik ook bij mijn selectie van jonge vogels en broedkoppels rekening met vliegvermogen en met gedrag in het algemeen. Ik paar niet twee slechte vliegers aan elkaar, of buff x buff, of te nauw verwant, of twee slome duikelaars. Ik probeer te werken met vogels die elkaar compenseren en iets aan elkaar kunnen toevoegen, ook als het gaat om vliegvermogen, vitaliteit en vers bloed.

Heel belangrijk is natuurlijk de huisvesting. Na het uitvliegen houd ik de jonge vogels niet te lang in de babykooi, alleen een paar dagen om goed te leren eten en drinken. Daarna gaan ze zo snel mogelijk in een grote binnenvlucht (4.80 x 2.60), met zitstokken tegenover elkaar en veel ruimte daartussen, zodat ze heen en weer kunnen vliegen. Ook goede ventilatie is van belang, ik laat ook in de winter buitenlucht binnen, ook al verwarm ik bij en kost dat dus meer brandstof. In de zomer hebben de vogels een uitvliegmogelijkheid naar een buitenvlucht van 8 meter lang, met alleen zitstokken aan de uiteinden en langs de wand, zodat ze afstanden moeten overbruggen. Vanwege de temperatuurverschillen gebruik ik deze buitenvlucht niet in de winter. In de andere jaargetijden gaan de vogels 's nachts naar binnen, dan doe ik een schuifje voor de uitgang. Het naar binnen en buiten drijven, maar ook het buiten zijn zelf maakt de vogels alerter en beweeglijker: er zijn allerlei geluiden, overvliegende vogels, misschien zelfs katten in de buurt en je bent zelf met ze bezig. Dat draagt allemaal bij aan hun natuurlijke neiging om te vliegen.

Er zijn kwekers die zeggen: ik doe geen buitenvlucht, want mijn vogels blijven toch liever binnen. Maar daar kun je natuurlijk wel iets aan doen! Je kunt ze zelf naar buiten drijven en je kunt ook daar zorgen voor beschutting, liefst onder een boom, zoals in de natuur. Daarnaast geef ik ze gelegenheid om in de zon en de regen te zitten, dat vinden ze heerlijk en het komt hun gezondheid en de kwaliteit van hun verenkleed ten goede. Ze wassen zich graag in de regen en zijn vervolgens lang bezig met zichzelf te poetsen en hun veren van vet te voorzien. Zo komen ze goed en glanzend in de veren te zitten, wat ook nodig is om goed te kunnen vliegen. Ik ben niet zo benauwd voor de kans op besmetting door uitwerpselen van overvliegende vogels. Waarom zouden buitenvogels in principe ziek zijn? Ik denk dat de meeste ziektes juist binnen ontstaan en binnen worden overgedragen.

Wat is je visie m.b.t. modern vogelmanagement?

Antwoord:

Een zo natuurlijk mogelijke levenswijze. Onze grasparkieten moeten grasparkieten blijven! We moeten ze dus een leven bieden waarbij ze dat ook echt kunnen zijn. Dus geef ze de ruimte en geef ze wat te doen. Dat kan ook in de winter. Ik geef ze bijvoorbeeld ook boerenkoolstronken en winterwortelen, dat vinden ze geweldig, er blijft niets van over. In de zomer krijgen ze regelmatig verse wilgentakken en er ligt een grote boomstam in de buitenvlucht, die hollen ze helemaal uit, net als in de natuur. En ze hebben daarbij enorm veel plezier. En anders dan vroeger houd ik ook mannen en poppen en jong en oud niet meer gescheiden. Juist de combinatie daarvan maakt dat de vogels actief socialiseren, weerbaar worden en veel met elkaar in de weer zijn. Het voordeel is ook dat zich dan soms spontaan de goede koppelingen vormen die je in de kweek kunt gebruiken. Mijn ervaring is dat de vogels ook bij hun partnerkeuze naar compensatie zoeken – broer en zus zoeken elkaar bijvoorbeeld niet gauw op.

Is voor de toekomst een scheiding van verschillende grasparkieten een optie zoals wij dat ook kennen bij de kanaries en de hoenders. Een landhoen heeft een ander type als een zijdehoen, het vliegvermogen is ook verschillend en worden anders beoordeeld.

Antwoord:

De wildvorm verschilt natuurlijk enorm van de moderne showparkiet; wat mij betreft zou je die op tentoonstellingen best als verschillende vogels mogen beoordelen, zoals je ook bij honden en katten verschillende rassen hebt. Maar ik zou voor de moderne showparkiet niet toe willen naar vogels die helemaal niet meer kunnen vliegen en zich als een soort kip gaan gedragen. Ik denk dat het mogelijk is om een stijlvol ras te kweken met een mooie kopbevedering, maar toch ook met voldoende vliegvermogen en levenslust. Zelf ga ik daar in ieder geval voor. Misschien zeggen sommige lezers: jij hebt makkelijk praten met je woonboerderij, jij hebt de ruimte. Dat is waar, maar vroeger woonde ik in een tussenwoning en ook toen had ik lange open buitenvluchten in de tuin. Er kan vaak meer dan je denkt. Ondanks dat de lutino variëteit zijn favoriete kleurslag is, worden er natuurlijk ook andere kleurslagen gekweekt. Zo zagen wij een kobalt man met extreem lange staartpennen, ook de spangles doen het uitstekend in zijn accommodatie. Neem maar eens kijkje op zijn informatieve website: www.harricaardema.nl.